

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenske šole v Trstu in v Gorici.

Vsakemu človekoljubu krvavi srce, ko vidi, kako se Tržaški in Goriški Slovenci brezuspešno trudijo, da bi si priborili za svoje otroke toliko potrebnih ljudskih učilnic.

Človeku se dozdeva, kakor bi za omenjene Slovence, koje v tej zadevi tako spretno in fino za nos vodijo laški iredentovci, ne veljali obstoječi zakoni. Popolnoma smo prepričani, da so ti naši bratje z najdražjim, kar imajo na svetu, na milost in nemilost izročeni najhujšemu sovragu, kojega le imeti morejo. „V okviru obstoječih zakonov se dá še mnogo doseči“, kvasil je grof Hohenwart pri razpravi o provizornem državnem proračunu. Mi bi le želeli, da bi gospod grof zašel v Gorico ali v Trst; tam bi ga pač kmalo podučili, koliko se da v okviru obstoječih zakonov doseči nasproti Lahom in nasproti tako imenovani latinski kulturi, koja pa mi Slovenci samo kot latinsko barbarstvo poznamo!

Da imajo Tržaški in Goriški Slovenci pravico do šol, za katere se borijo, je tako jasno, kakor je jasna solnca luč. Ali vzlic temu morajo že leta in leta sami plačevati svoje, po ustavi jim zajamčene učilnice, če hočejo preprečiti, da se slovenski otroci ne poitalijančijo. In vlada dopušča, da se pravičnim zahtevam naših bratov napravljajo vse mogoče zapreke, tako, da si še dandanes z gotovostjo trditi ne upamo, ali Slovenci v Gorici in Trstu sploh kdaj slovenske šole dobimo ali ne!

To je pravo barbarstvo, kar se tukaj počenja! In nas v Ljubljani navdaja pravična jeza, ko opazujemo to šikanstvo in te umetno nastavljene mreže, v katere naj bi se Slovenci lovili, da bi konečno ne izkazalo se zadostnega števila starišev, koji smejo šolo zahtevati. Da je v Trstu gotovo toliko Slovencev, da imajo pravico do šole, temu dokaz je vendar po družbi sv. Cirila in Metoda vzdržana šola, ki tako lepo napreduje. To šolo moramo Slovenci vzdržati in gotova resnica je, da bi se morala taka komuna, kot je Tržaška, sramovati, ko dopušča,

da se plačuje zasebna šola s krvavimi slovenskimi groši in ko mora vendar imeti prepričanje in zavest, da bi morala, če jej je kaj na pravici in postavi ležeče, ona sama to šolo vzdržavati. Vse to velja tudi za Gorico.

Ta sveti boj Goriških in Tržaških Slovencev napolnjuje nas na jedni strani z usmiljenjem do trpečih bratov, na drugi strani pa s srdom, da je kaj takega v Avstriji sploh mogoče in da je kaj takega posebej mogoče v mestih, ki niso tako zelo od Ljubljane oddaljena. Kdo bi se ne spominjal tistih časov, ko so v Ljubljani prisilili mestno občino, da je morala ustanoviti nemško ljudsko šolo! In še dandanes je čista in neskaljena resnica, da bi ta Ljubljanska nemška šola bila absolutno nemogoča, če bi se ne zapeljavali slovenski stariši, da pošiljajo v njo svoje slovenske otroke. Koliko pa je bilo hrupa takrat in kako se je čnila občina Ljubljanska po celem svetu! — Kako nervozen je postal baron Winkler in s kako železno eneržijo je postal proti nesimpatični mu občini! In ž njim postala je nervozna cela nemška Avstrija! Ves upor ostal je brez uspeha in kakor bi trenil, ustanovljena je bila nemška šola v Ljubljani. Naše mesto ni daleč od Trsta in ne daleč od Gorice, pa vendar, kaka razlika! Tukaj je nemški otrok varen in Bog ne daj, da bi zavela kaka neprijetna sapica proti njemu; tam pa so slovenski otroci brez zavetja, prav tako, kakor da bi za nemškega otroka veljali drugi zakoni, nego za slovenskega.

Če bi šlo po idejah grofa Hohenwarta, potem bi morali Tržačani in Goričani lepo mirovati in na korist novi koaliciji dopuščati, da se jim otroci polahonijo, tako, da s časom postanete Istra in Goriško dve pokrajini, kjer živé sami trdi Lah. Ali mi menimo, da avstrijski državniki, ki pripuščajo Slovence Lahu pod nožem, prav slabo skrbé za blaginjo cele države. Dasi smo majhen narod, vendar pa imamo za Avstrijo velik pomen v tem oziru, da smo poklicani stati ob meji kakor trden zid v tistih časih, ko se bo razburilo latinsko morje ter hotelo od Avstrije odkrušiti tiste pokrajine, za kojimi že

sedaj tako očito hrepeni. Še večjo važnost, nego jo pokladamo mi, morali bi avstrijski državniki polagati na slovansko šolo v isterski grofiji in goriški kaeževini. Te šole niso torej samo narodnega pomena, one so tudi eminentno avstrijskega pomena in samo obžalovati je, da merodajni krogi tega uvideti nočejo. Iz zadnjega govora novega finančnega ministra povzamemo, da se morda vendar nekoliko dani v omenjenih krogih. Nekoliko nas tolaži tudi to, da je naučni portfelj izročén Poljaku, od kojega smemo pričakovati, da bo Slovanom ravno tako pravičen, kakor Nemcem. Če začuje bridke vzdih primorskih Slovencev in če se mu z akti dokaže, koliko časa se Avstriji najudanejšje pleme brezuspešno za šole bori in to samo zategadelj, ker nekaj laških prvakov, ki so samo z želočcem v Avstriji, s svojim srcem pa onkraj sinjega morja, teh šol ne ljubi, potem se bo vendar tudi gospodu pl. Madeyskemu otajalo srce. Zatorej pričakujemo, da bode že vendar jedenkrat našim bratom trpinom odkazal tisto, kar jim je po zakonu odkazano. Če se pa to ne bode zgodilo, potem se Slovenci kmalo prepričajo, da tista tako slavljena koalicija za nje ni piškavega oreha vredna. Vzlic temu pa Slovenci ne bomo obupali. Kar nam postava daje, to hočemo zahtevati tudi v prihodnje in konec bo pač ta, da se bo moralo zakonu ustreči in da se bo tudi primorskemu Slovincu dovolilo tisto, kar dobiva bakrenobarvani Hindu v daljnji Indiji od svojega angleškega gospodarja. Krivica, koja se Tržaškim in Goriškim Slovincem gledé šol godi, kriči v nebo. Prav radovedni smo sedaj, kako se bode Hohenwartov klub v ti stvari obnašal. Če bi šlo po volji voditelja, bi molčal ter zaupal na okvir obstoječih zakonov. Upajmo, da slovenski poslanci gledé vprašanja slovenskih šol v Trstu in Gorici ne bodo zadremali in da bodo v tem oziru dejansko pokazali, da jim je slovenski narod mnogo več, nego pa ljubezen starega in politično onemoglega grofa Hohenwarta.

LISTEK.

Prvi klient.

(Slika iz odvetniške prakse.)

Star, prijazen gospod pripovedoval mi je v železniškem kupeju sledečo dogodbo:

Odvetniško prakso svojo sem začel s tisoč goldinarji — dolga. Krasen začetek, ki me je vzpodbujal, da sem se z vso gorečnostjo poprijel poklica, za kateri sem se pripravljaval četrt stoletja, če štejem dobo, odkar sem v kratkih hlačicah in bosonog vstopil v prvi razred vaške učilnice, pa do tistega trenutka, ko sem v modernem fraku in s svetlim cilindrom zapustil tisto dvorano, v kateri sem v potu svojega obraza prebil odvetniški izpit. Star sem bil dvaintrideset let, vse skušnje sem bil prestat, doktorsko diplomu sem imel v miznici in moral sem si izposoditi tisočak, da bi zamogel začeti samostalno služiti vsakdanji kruh.

S težkim trudom in s pomočjo požrtvovalnih prijateljev dobil sem naposled ta denar na posodo. Prvo, kar sem storil, je bilo to, da sem se iz svoje sobice preselil v najeto stanovanje, v katerem je prej bivala neka šivilja, plačal najemnino za četrt leta in naročil štiri tablice z napisom „Doktor Y. Y. odvetnik“. Jedno tablico sem pribil na hišo pri uhodu, drugo v veži, tretjo na stopnicah, četrto pa

na vrata. V prvo sobo, ki je bila prav za prav kuhinja, postavil sem dve stari mizi, stojalo za dežnike in staro, na novo lakirano omaro, na kateri je bilo z velikimi črkami zapisano „Registratura“. Ta omara postavljena je bila pred štedilnik tako, da tega ni nihče videl. Razdeljena je bila v predalca, nad katerimi so bile vse črke abecede od A do Z z rudečo barvo naslikane. V vsako predalce naložil sem z vrstico zvezan kop starih časnikov, zloženih v obliki aktov in omotanih z belim papirjem. Pri mizah sedela sta dva mlada gospoda, jeden je bil že sedem let pravnik, pa še ni bil nikdar na Dunaji, ter je ves dan sestavljal izvirne dopise za neki tednik in pisal listke za neki dnevnik. Drugi je bil dramatični umetnik. Vsako jutro ob 10. uri in popoldne ob 1/4. uri mi je povedal, da mora k skušnji in potem ga ves dan nisem videl, zvečer na odru pa tudi ne. Razumela sta se prav dobro, le kadar sta začela razgovarjati se, kdo je prav za prav koncipijent, kdo pa pisar ali sollicitator, tedaj sta postala nekam glasna. V drugi sobi sedel sem jaz sam. Poleg pisalne moje mize, preobložene z raznimi starimi ničvrednimi akti in s kojigami razne vsebine — največ je bilo pač romanov — stal je eleganten fotelj, namenjen bodočim klientom.

Kakor vidite, sem s posojenim tisočakom storil kar je bilo mogoče, a celih trinajst dni ni bilo živega krsta čez moj prag. Dvanajsti dan sem sedel

popoldne v pisarni in pregledaval stare časopise, kar čujem, da je nekdo vrata v prvo sobo odprl in vprašal, „če je gospod doktor doma in če se more ž njim govoriti.“

— Doma je že, a prosim, počakajte malo, vprašati ga moram, če utegne — slišal sem svojega „koncipijenta“ govoriti, in malo hipov potem stal je pri meni in mi naznanil — prvega klienta.

— Naj pride — sem mogočno ukazal, vzel hitro za ta slučaj pripravljeno polo papirja in jel na vse pretege pisati.

— Dober dan, gospod doktor, zadonel je močan glas na moja uha.

— Bog ga daj, prijatelj, sedite, koj sem gotov, odgovoril sem prijazno in pisal kar se je dalo.

Fotelj poleg mene je zaškripal, pogledal sem tja in zagledal — veliko, mršavo, staro babo. Ustrašil sem se je skoro. Stara baba prvi klient — to je slabo znamenje za bodočnost.

— Gospod doktor, prišla sem v važni zadev k vam, začela je stara žensčina.

— Prav vesel sem bil tega uvoda, nadejaje se mastne pravde. Rekel sem torej kar najbolj prijazno: Prosim, povejte, za kaj se gre.

— Jaz imam trgovino z mešaním blagom, in sicer je ta trgovina na moje ime zapisana. Moj mož — ta nepridiprav in lenuh — posodil je nekemu človeku nekaj denarja brez moje vednosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. decembra.

Gospodska zbornica.

V včerajšnji seji rešila je gospodska zbornica najprej domobransko predlogo. Pri razpravi govoril je fzm. baron Beck in z vojaškega stališča osvetlil predlogo. Poudarjal je, da naša država ne sme zaostati za drugimi, ki svojo vojsko neprestano množijo in spopolnjujejo. Pri nas taka množitev iz političnih in finančnih vzrokov ni mogoča in zato je prišlo domobranstvo v kombinacijo, zajedno pa se ustanovila črna vojska. Šele po novem domobranskem zakonu se bode domobranstvo moglo tako izvežbati, da bo ravno navadni vojski. Francija, Nemčija in Rusija množijo in spopolnjujejo svojo vojsko neprestano, in mi ne smemo zaostati, zakaj še dandanes ima popolno veljavo stari rek: Si vis pacem, para bellum. Domobranski minister grof Welsersheimb pritrdil je predgovorniku in nekatere njegove trditve pojasnil, potem pa je zbornica vzprejela predlogo pri drugem in pri tretjem branju. Vrh tega je zbornica še rešila razne druge predloge, vse le po kratki razpravi. Za danes je določena zadnja seja pred Božičem. Na dnevnem redu so izjemne naredbe in budgetni provizorij.

Državni zbor ogerski.

Justični odsek poslanske zbornice ogerske končal je generalno debato o cerkvenopolitičnih predlogih in z veliko večino sklenil, začeti specialno debato. — Vlada namerava predlagati imenovanje cele vrste novih članov magnatske zbornice. To je bil namen Wekerlovega potovanja na Dunaj.

Vnanje države.

Novo italijansko ministerstvo.

Jutri se predstavi Crispijevo ministerstvo italijanski vladi. Politični krogi se sila zanimajo za finančno-politični njegov program, tembolj, ker je general Ricotti priobčil v listu „Opinione“ senzačno pismo, v katerem pojasnjuje, zakaj ni prevzel ponujane mu ministerskega portfelja. Ricotti pravi, da sedanje vojske v smislu kraljeve volje ni smeti zmanjšati, ostati mora taka, kakršna je, samo pri troških je smeti štediti. To pa je naravnost nemogoče, ker budget jedva zadošča in ga po Ricottijevem mnenju ni mogoče znižati za najmanjšo svotico. To pismo jako uglednega generala naredilo je mogočen utis v vseh političnih krogih. Novi vojni minister je domobranski general in ne pozna pravih potrebščin vojske, zato sodijo, da se mu nikakor ne bo posrečilo znižati troške kar za 20 milijonov lir in da bo moral Crispi kmalu drugod iskati sredstev za vzdržanje sistema.

Francija in Italija.

Sodna preiskava zaradi krvavih pobojev mej francoskimi in italijanskimi delavci v Aigues-Mortesu je končana in prouzročitelji ter glavni krivci tudi že kaznovani. Italijanska vlada zahtevala je po tistih izgrelih, da mora Francija odškodovati prizadete rodbine. Francija je pripravljena to storiti in je italijanski vladi ponudila odškodninski znesek 4 200.000 frankov a s pogojem, da tudi Italija odškodni prizadete rodbine tistih Francozov, ki so bili ubiti ali poškodovani pri velikih, zoper Francoze naperjenih izgrelih v Genovi, v Rimu in v Neapolju. Francoški vladi ni na tem, da se plača bogve kako velika odškodnina, največ jej je za princip, in zato se ne bo spotikala, če bi bila po italijanski vladi ponudena odškodnina dosti manjša od odškodnine, katero ponuja Francija.

Ministerska kriza v Belgiji.

Klerikalni ministerski predsednik Beernaert naznanil je v zadnji seji ministerskega sveta, da

— Dobro; ga bomo tožili.

— Koga?

— Vašega moža.

— Tega pa ne; mož sicer ni nič kaj prida, a moj mož je vender.

— Potem pa tožimo dolžnika,

Tudi ne. Dolžnik stanuje v moji hiši. Pošten človek je.

— Pozval ga bom torej sem, da podpiše menico.

— Kaj bi zavoljo petaka podpisaval menico. Jaz bom že sama iztirjala. Ta moj dolžnik se imenuje Nitkar, krojač je, in ko ste bili še dijak, Vam je naredil hlače, za katere ste mu še sedaj pet goldinarjev dolžni, če se ni lagal — — — — — torej — — — — —

Razumel sem ženo.

— Prvega naj pride po denar.

— Torej je res; no vidite; zdaj pa smo vse iz lepa opravili. Z Bogom, gospod doktor — — — — — Torej prvega — kaj ne.

To je bil moj prvi klient. Drugi je bil krojač Nitkar, ki se je prvi dan prihodnjega meseca že na vse zgodaj oglasil. . . . O poznejših ne govorim. To so bili navadni klienti, ki prinesejo vedno kaj predplačila soboj.

odstopi takoj, ali desnica v poslanski zbornici ne pritrdi njegovemu načrtu volilnega reda. Desnica se je opetovano izrekla zoper vladni načrt in ker neče odnehati, se je ministerski predsednik odločil za odstop. Usoda ministerstva se odloči najbrž že jutri. Desnica je namreč sklicala strankarski shod, naj ta določi, ali je vzprejeti vladni načrt ali ne. Ako odkloni stranka načrt, potem odstopita ministerski predsednik Beernaert in pravosodni minister Lèjeune. Kot jedini kandidat za ministersko predsedstvo se imenuje predsednik poslanske zbornice Laatscheere, kot kandidat za pravosodni portfelj pa profesor na vseučilišču v Loevenu, senator Descamps, oba odločna klerikala.

Španske homattje.

Na Španskem začela se je velika agitacija zoper trgovinske pogodbe Španske z drugimi evropskimi državami, poglavito z Nemčijo, Anglijo in Italijo. Vseled teh pogodb neče Francija dovoliti Španski minimalnega tarifa na uvoznine, kar je za to državo sila hud udarec. Španska je samo lani prodala na Francoske svojih pridelkov za 183 milijonov frankov in da bi rada tako ugodno trgovinsko razmerje ohranila še nadalje, je naravno. — O špansko-maročanskem konfliktu se nič ne čuje, niti da so Maročani odnehali, niti da so Španci pokorili kabile. — Ne samo, da ima vlada velike skrbi s trgovinskimi pogodbami, z anarhisti in s kabili, tudi karlisti jej delajo preglavico. Obnovili so svoje zoper dinastijo naperjeno delovanje in v celi deželi se vidi to gibanje, kako rase in se razvija. Karlistično glasilo „Corico Español“ dela propagando za dona Karlosa najstarejšega sina, dona Jaima, in ta ima baje posebno mej častniki in duhovniki močno zaslombo.

Dopisi.

Z Goriškega, dne 16. decembra. [Izv. dop.]

(Zboljšanje učiteljskih plač — Resna beseda gosp. deželnim poslancem) Mej vprašanja, katera kriče po rešitvi, je tudi vprašanje o zboljšanju učiteljskih plač — vprašanje, ki se kakor dolga kača vlači po deželni naši zbornici dolgo vrsto let. Deželni zbor zavračal je prošnje učiteljstva zdaj s tem, zdaj z drugim izgovorom; lačno učiteljstvo pa le ni prenehalo prositi leto za letom: kdo pa zamore ukazati lačnemu želodcu, naj molči? Konečno je pred več leti deželni zbor sam spoznal, da je treba pihle plače zboljšati, kajti žalostni resnici, da so učiteljske plače na Goriškem razmeroma najnižje — življenske potrebščine pa blizu najdražje v Avstriji, ni se mogel ustavljati niti deželni zbor goriški. Vprašanje to izročilo se je deželnemu odboru v proučenje in poročanje. To je trajalo nekaj let in vsakdo je bil radoveden, kak uspeh bo imelo dolgotrajno proučevanje. Pri zadnjem zasedanju je konečno vender prišel deželni odbor s konkretnim predlogom pred zbornico ter predložil načrt postave, po kateri bi učiteljstvo doseglo neko zboljšanje — majhno sicer, a nekaj bi le bilo. Toda niti tega ni bilo učiteljstvu mogoče doseči, kajti šolski odsek, kateremu se je bil izročil dotični predlog, pokvaril je vse — vsaj začasno. In to je hudo, to je neodpušljivo. V našem deželnem zboru je navada, da vzprejme zbor vsako predlogo, katera pride od dež. odbora brez premembe. Kar velja sicer splošno — ni veljalo takrat, ko je šlo za zboljšanje žalostnega stanja učiteljskega. Poprej se je slišalo, da so zboljšanju nasproti laški poslanci, drugikrat ravno narobe; pri zadnjem zasedanju, ko so bili blizu vsi za zboljšanje — če tudi kaj pičlo — prišlo je vmes nesrečno vprašanje o deželni šolskem zalogu. In to vprašanje je vrglo prvo vprašanje tja, kjer je bilo doslej celih 20 let — namreč izročilo se je oboje dež. odboru v proučenje. . . . Godi se nam ravno tako, kakor se godi Tržačanom — in Goričanom — s pitno vodo. Vedno se le študira in študira pri dobrem vinu — o pitni vodi; trosijo se tisočaki in stotisočaki za komisijske študije — a meščani vode še vedno nimajo. Ako se ne motim, je že leta 1886. predložilo polit. društvo „Sloga“ v Gorici dež. zboru peticijo o deželnem šolskem zalogu — in od tedaj se ni črhnilo v zbornici več o tem vprašanju — dokler ni prišel dež. odbor pred zbornico s konkretnim predlogom o zboljšanju učiteljskih plač. Ali se ne pravi to iskati vsakojakih zavir, s katerimi se zavlača zboljšanje učiteljskih plač? Vsak izgovor je ničev, tako sodi vsakdo. Nič nimamo proti ustanovitvi dež. šolskega zaloga, kateremu nasprotujejo laški poslanci, le to nas peče, da je vprašanje o dež. šolskem zalogu, ki je doslej tako mirno spalo — spanje pravičnega (!) — se uporabilo kot zavornica drugemu v najnejšemu vprašanju.

Obeno mnenje vlada mej učiteljstvom, da slovenski poslanci, ako so imeli resno voljo pomagati

trpečemu učiteljstvu, bi bili pri zadnjem zasedanju pritrdili predlogu dež. odbora ter tako pripomogli učiteljstvu vsaj nekoliko; saj jim je znan izrek: kdor hitro da, dvakrat da. Učiteljstvo bi jim bilo hvaležno tudi za nasvetovano malenkost. In nikdo bi jim ne bil branil priti pozneje pred zbornico z načrtom o dež. šolskem zalogu in z istim predlogom tudi s predlogom o večjem zboljšanju učiteljskih plač. To bi bilo modro, na tak način bi bili slov. poslanci dejanski pokazali, da jim srce v resnici bije za blagor učiteljstva, s tem pa tudi za blagor šolstva in naroda. Kar se ni zgodilo doslej, dal Bog, da bi se zgodilo vsaj zdaj — ob edinstveni uri. Pri tej priliki ne moremo si kaj, da ne bi primerjali plače učiteljske s plačami najnižjih državnih uradnikov — skrb države za državne uradnike in skrb (?) dežele goriške za svoje učiteljstvo — skrb državnega zbora za drž. uradnike in skrb (?) deželnega zbora goriškega za ljudskošolsko učiteljstvo. Državni uradniki nižjih kategorij so mnogo bolje plačani nego učiteljstvo na Goriškem sploh, če tudi se nikakor ne more trditi, da bi se od prvih več znanja zahtevalo nego od učiteljstva in da bi bile službe prvih težje nego učiteljske. Kje je tukaj načelo: jednaka bremena — jednake plače? Če tudi so uradniške službe že sedaj boljše od učiteljskih, če tudi je država že doslej boljše plačevala svoje uradnike, nego plačuje dežela Goriška učiteljstvo svoje, vender se ni pustila skoro četrtstoletja prositi za zboljšanje uradniških plač, ampak je kmalu uslišala dotične prošnje — vsaj deloma. Že lansko leto je ministerstvo bilo postavilo pol milijona goldinarjev v proračun za draginjsko doklado. Državni zbor pa je bil uradnikom še bolj naklonjen, kajti zahteval je, naj se kar cel milijon goldinarjev postavi v proračun. Kakor se čuje, postavljen je v proračun za leto 1894. v resnici cel milijon. Kakó pa se godi učiteljstvu na Goriškem? Kako skrbi za nje deželni odbor in zbor? Žalostna nam majka! Kdaj se bode rodil učiteljstvu na Goriškem tak mož, kakoršen je finančni minister dr. Plener za državne uradnike? Kdaj dobi deželni zbor goriški učiteljstvu tako naklonjene poslanca, kakoršne imajo državni uradniki v državni zbornici? — Dal Bog, da bi zamogli v par tednih že odgovoriti: sedanjí deželni poslanci, sedanjí deželni zbor je tak! V to pomozí Bog — in deželni poslanci naši! Učitelj-trpin.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Ker pri razmerah, kakršne so v deželnem gledališču, dramatično društvo absolutno ne more imeti jutri na razpolaganje odra za potrebno predskušnjo za opero „Čarostrelec“, za katero se je pripravila nova efektna dekoracija za „Volčje brezdu“, morala se je opera odložiti na bodoči teden. V četrtek dne 21. t. m. se bode ponavljala jako zabavna veseloigra „Madame Mongodin“, ki je vzbujala toliko smeha pri prvi predstavi in bode gotovo tudi v drugi ugajala prav dobro prijateljem vesele igre. — Na sv. Štefana dan predstavlja se ljudska igra s petjem „Krivoprisežnik“, po praznikih pa v četrtek dne 28. t. m. prvikrat romantiška opera „Čarostrelec“, v kateri nastopi skoro vse operno osobje.

— (Narodne čitalnice Ljubljanske XXXVII. občni zbor) bode v torek dne 26. decembra 1893. l. ob 11. uri dopoldne v društvenih prostorih. Dnevni red: 1.) Nagovor predsednikov. 2.) Poročilo tajnikovo. 3.) Poročilo blagajnikovo. 4.) Poročilo revizorjev. 5.) Volitev dveh revizorjev za prihodnje leto. 6.) Volitev predsednika in 10 odbornikov. (§ 10 dr. pravil.) 7.) Posamezni predlogi in nasveti. K mnogobrojni udeležbi vabi najprijazneje odbor.

— („Agramer Tagblatt“) prinaša v poslednjem času prav dobro pisana „gledališka pisma“ (Theaterbriefe) iz Ljubljane, v katerih razpravlja naše gledališke razmere. V sobotni številki ima zopet prav zanimiv dopis o nemškem gledališču v Ljubljani, ki vzbuja v vseh krogih živo zanimanje. Tudi iz Gorice ima prav dober dopis.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Iz Drage poslal je uredništvu našega lista kot kronski dar 4 krone gosp. Bernard Andolšek, vodja in učitelj, katere je nabral in deloma sam daroval mej rodoljubi v Dragi in Loškem Potoku. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Iz vojaških krogov.) Včeraj opoludne ostavil je Ljubljano Njega eksc. podmaršal baron Albori, ki je imenovan poveljnikom 2. voja na Dunaji. Na kolodvoru bilo je mnogo vojaških in civilnih dostojanstvenikov in druge odlične gospe, ki so se poslavljali od obče priljubljenega generala.

— (Gosp. K. Hoffmeister v Zagrebu.) Vrli naš pianist in učitelj „Glasbene Matice“ g. Karol Hoffmeister sodeloval je minuli teden pri oprostem koncertu g. Karbulke in se vsi Zagrebški listi izražajo jako pohvalno in laskavo o njegovi izborni igri ter pravijo, da je jako nadarjen in rutinovan umetnik na glasovirju, ki ima lepo bodočnost pred sabo. Najobširneje piše „Agr. Ztg.“, ki pravi: „V g. Hoffmeisteru, ki je včeraj prvič stopil pred naše občinstvo, spoznali smo prav izbornega umetnika, o katerem dobri glas, ki ga uživa, ni povedal preveč. Prof. Hoffmeister je mojster na svojem instrumentu, s katerim tehnično vlada isto tako popolno, kakor mu vé udahniti življenje in dušo. Življenje in duša, to je karakteristično v igri prof. Hoffmeistera, ki v najmanjši točki vé pripovedati celo zgodbo polno čuta, humora in šegave šaljivosti. Klavirni virtuoz postane novelist, dramatično razvnet pripovedovalec. V tem oziru je bil n. pr. Paderevskega tu še ne slišani menuet pravo mojstersko delo. Prof. Hoffmeister igral je še Lisztov „Ljubavni sen“ in „Heroide elegiacque“, Griegov „Ptiček“, Schumanovo „Arabesko“ in „Caprice“, etudo v Es-dur od Rubinsteina in češki ples „Obkročak“. Karakteristično razumljenje in izborna tehniška izvršitev kazali sta se pri vseh teh točkah, kakor posebno še čudapolna piano-igra, katero ima umetnik. — V svojem rojaku našel je g. Karbulka tudi idejal spremljevalca na pianu; težko je izvršiti to delikatno nalogo bolj diskretno a ob enem vender bolj dovršeno in karakteristično. Oba umetnika odlikovalo je občinstvo z bogatim aplavzom. Gosp. prof. Hoffmeisteru prav srčno kličemo: Da se skoro zopet vidimo.“

— (Uradniško stavbinsko društvo.) Tukajšnje uradniško stavbinsko društvo zborovalo je predčerašnjim popoldne v letnem salonu hotela „Pri Maliči“ ter se, ustrežajoč želji večine uradništva, preustrojilo v društvo z omejeno zavezo. Shod, kateremu je v odsotnosti gosp. A. Kleina predsedoval finančne prokurate koncipist gospod dr. Jan, bil je, žal, pičlo obiskan. Dosedaj podpisalo se je 57 deležev, a nabiralne pole se niso še vse vrnile odboru. Po odborovem mnenji sme se do sedaj računati na prilično 120 že podpisanih deležev. Včerašnji shod odobril je jednoglasno nasvet pripravljalnega odbora, da se določi za društvo omejena zaveza. Nadalje sklenilo se je, da se vsled omejene zaveze povišajo deleži od 50 na 100 goldinarjev; vsak član pa jamči razven deleža še z dvakratnim iznosom deleža, to je: vsak član jamči za vsak delež skupno s 300 goldinarji. Kdor hoče, da mu društvo zida hišo, mora se izkazati vsaj z dvema vplačanima deležema. Ostale premembe društvenih pravil so neznatne in večjim delom le formalnega značaja. Konečno volil se je upravni svet društva, broječ 21 članov, in pa nadzorovalni odbor treh članov. V upravni odbor bili so voljeni gospodje: Oto Bayr, posojilnični blagajnik; Alojz Biber, c. kr. carinski upravitelj; Jakob Dimnik, mestni učitelj; Jaromir Hanuš, mestni inženier; dr. Ivan Jan, finančne prokurate koncipist; Vekoslav Jenič, zavarovalni uradnik; Anton Klein, hišni posestnik, dež. poslanec itd.; Josip Kočevar, železnični uradnik; dr. Ivan Kopčiva, mestni fizik; Ciril Koch, arhitekt; Josip Perharc, glavni zastopnik „Feniksa“; Ivan Plantan, c. kr. notar; Josip Prosenc, glavni zastopnik „Feniksa“; Rajko Samsa, c. kr. vodja zemljiške knjige; Ivan Svetek, železniški uradnik; Ivan Svitil, c. kr. stavbinski svetnik; Anton Trstenjak, mestne hranilnice kontrolor; Ivan Vdovič, knjigovodja pri „Feniksu“; Viktor Verderber, c. kr. sodni pristav; Roman Wachica, c. kr. nadinženier in Rudolf Zarli, c. kr. vladni oficijal. Nadzorovalni odbor pa sestoji iz gospodov: Karol Luschin, c. in kr. stotnik v pokoji; Anton Svetek, c. kr. računski svetnik in Matija Zamida, deželni svetnik. Društvu, ki si je stavilo lepo nalogo, preskrbeti uradništvu cenelih, zdravih in lepih stanovanj, žeteli je najboljšega uspeha. Uradništvo pa bode pospeševalo le svojo korist, ako društvu mnogobrojno pristopi.

— (Nov zdravnik.) Gospod dr. Anton Melzer, ki stanuje v Ljubljani Pred Škofijo hiš. št. 20, oglašil je pri mestnem magistratu, da

izvršuje od sedaj naprej zdravniško prakso. Na tej novi zdravniški pridobitvi si smemo samo častitati. Izvedeli smo, da se hoče novi človekoljubni gospod zdravnik v prvi vrsti posvetiti ubogim, ki naj ga kličejo k sebi s polnim zaupanjem brez ozira na čas in vreme. Mi zato gospoda dra. Antona Melzerja občinstvu toplo priporočamo ter smo prepričani, da bo bolnikom vsikdar tolažnik in pomočnik. Za sedaj gospod doktor ordinuje od 9. do 11. ure dopoldne in od 1. do 2. ure popoldne.

— (Osušenje barja.) Kakor poroča uradni list, so nekateri posestniki z Vrhnike, Vrda, Bistrice in Dul položili pri okr. glavarstvu v Ljubljani ugovore proti načrtu za osušenje Ljubljanskega barja. Poudarjajo posebno, da je načrt nevaren za plovstvo po Ljubljanici. Obravnava o teh ugovorih se bode vršila dne 3. januarja bodočega leta pri omejenem glavarstvu.

— (Ubegli kaznjene.) Minuli teden ubežal je od oddelka kaznjencev iz deželnega sodišča, ki delajo zunaj, kazjenec Janez H. Še isti dan našli so ga že orožniki na njegovem domu v Bizoviku in pa zopet odvedli v zapor.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico) je imela svoj občni zbor dne 14. t. m., pri katerem so bili izvoljeni v načelstvo: Prvostestnikom g. Janez Virant, župnik v Mokronogu in njega namestnikom gosp. Viktor Rosina, c. kr. notar v Mokronogu; tajnikom gosp. Jože Rohrmann, not. kand. v Mokronogu in njega namestnikom g. Janez Abram, kaplan v Mokronogu; blagajnikom g. Edvard Bobinec, učitelj v Mokronogu in njega namestnikom g. Josip Gregorič, kaplan od sv. Trojice.

— (Stekel pes.) Nedavno se je klatil po Kostanjevici neznanega gospodarja pes, katerega je vzel k sebi g. davčni pristav K. Pes pa je kmalu kazal sumne znake in ga je vzel konjač v opazovanje. Od tam je pes pobegnil in prišel nazaj k g. K., kjer pa je kmalu začel postajati vedno bolj sumen in hotel vgrizniti tudi g. K. Ko so psa usmrtili in razparali, pokazalo se je, da je bil stekel.

— (Skriti bombi.) Iz Celovca se poroča, da je izvedela te dni lokalna policija od nekega pijanega človeka, da je spravil neke sumne stvari v bližnji vasi Anabihl. Preiskava je pokazala, da sta bili res dve bombi, napolnjeni z reksitom in nasekanim svincem. Mož, ki ju je skril, trdi, da je bombi našel to spomlad, ko je v gozdu Križne gore z nekim neznancem iekal polže. Bombi sta že močno zarujaveli in gotovo nad leto dnij stari. Policija je zaprla moža, bombi pa uničila.

— (Zdravstveno stanje.) Na Vojskem pri Idriji je legar ponehal in je samo še 9 bolnikov, izmed teh 6 v jedni hiši. — V Črnomaljskem okraji pokazala se je v nekaterih okrajih davica in je zbolelo 24 otrok ter so umrli 3. Bolezen je večinoma huda. — V Suhorji v Postojnskem okraji zbolelo je v kratkem 25 oseb za davico, 2 otroka sta umrla. Šola se je začasno morala zapreti. — V raznih vaseh Črnomaljskega okraja je razširjen ileo-legar in je 61 bolnikov, izmed katerih sta dva umrla.

— (Slovensko časnikarstvo.) Da ustrežeta mnogostransko izrečenim željam po slovenskem dnevniku v Trstu, ukrenila sta politično društvo „Edinost“ in uredništvo društvenega glasila „Edinosti“ po vestnem posvetovanji ustreči tem željam, kolikor je mogoče v sedanjih razmerah in sicer na nastopni način: Počenši z novim letom izhajala bode „Edinost“ po trikrat na teden vsaki-krat z večerno prilogo. Razpošiljanje obeh izdanj se pa uredi tako, da dobe naročniki sleherni dan po jeden list. Obojno izdanje „Edinosti“ bode izhajalo na dveh straneh v primerno povečani obliki in bode stalo za jeden mesec 90 kr., za tri mesece 2 gld. 60 kr., za pol leta 5 gld., za vse leto 10 gld. Po tobakarnah v mestu in po okolici se bode list prodajal po dva novčiča. Jutranje izdanje bode izhajalo ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. Po tej uredbi bode mogoče donášati najnovejše vesti. Tržaški naročniki bodo dobivali list na dom po raznaševalcih. — To je prvi korak do zaželenega slovenskega dnevnika v Trstu. Na slovenskih rodoljubih Tržaških bode zdaj, kakor na vseh slovenskih rodoljubih sploh, da se posreči ta korak in da se krepko razvija in razširja „Edinost“ v svoji novi pomočeni obliki. Na vsak način kaže nam to, da napreduje slovenski

živelj navzlic vsem oviram in težavam v Trstu. Bog daj srečo!

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi dne 23. januarja 1894 v „Annensäle“ Preširnovu slavnost. — Že več let sem imajo Triglavani lepo navado, da spomin prvaka slovenskih pesnikov slavé na dostojen in ob enem sijajen način. Pri letošnjem 4. občnem zboru se je sestavil odbor ad hoc, obstoječ iz 15 članov, kojih delovanje se je že z vso vztrajnostjo pričelo. Da se bo slavnost sijajno vršila, svedočijo že nje prednice; kajti če vzamemo v poštev, da so ble lani prostrane dvorane polne najodličnejšega občinstva, da je plesalo kadriljo do 100 parov, smemo pač upati, da bo letošnji uspeh vsaj istotak, če ne izbornejši. Že dolgo vrsto let imel je „Triglav“ čast, o priliki Preširnovu slavnosti pozdravljati rodoljube iz domovine in Slovane Graške. Cele rodovine odzivale so se radostno povabilom; Graški Slovenci, Slovenke, sploh vsa inteligenca slovanska, ki biva v nemškem mestu, vsi prihitevali so polnoštevilno slaviti spomin Preširnov in se veseliti v domači družbi. — Program bo obsežal, kakor običajno, pozdrav predsednika, pevske, tamburaške in druge godbene točke ter sijajni ples. — Povabila in natačnejša obvestila začela se bodo koj po novem letu razpošiljati.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) praznuje letos svojo petindvajsetletnico. Lansko leto stopilo je društvo prvič v javnost s sijajnim koncertom in plesom, katerega je priredilo v prostorih Ronacherjeve plesne dvorane. Soditi po pripravah, katere se delajo za veselico, ki se ima vršiti dne 31. januarja 1894 v istih dvoranah, prekosila bode slavnost petindvajsetletnice lansko veselico. Zagotovljeno je sodelovanje slovanskega pevskega društva in tamburaškega zbora hrv.-akad. društva „Zvonimir“. Te dni začel je odbor že vabiti Dunajske slovanske kroge.

— (Jugoslovanska akademija v Zagrebu) imela je dne 14. t. m. slavnostno letno sejo. Predsedoval je gosp. Jos. Torbar in je bilo navzočih 10 akademikov in mnogo občinstva. Akademija izdala je 5 vezkov „Rada“ in vezek „Starine“. Nadaljevale so se Kukuljevičeve „Regesta“ in je izšlo dozdaj 10 vezkov „Monumenta“. Slovarja je izšel 13. snopič (črka I). Vsega skupaj je akademija izdala dozdaj 239 vezkov, 4 pa izidejo v kratkem. Popis akademiške knjižnice izdaje g. prof. Valjavec in je došel katalog do št. 2300, preostaje še 18.000 vezkov. Letos je prirastlo knjižnici 1162 vezkov. Akademiški arhiv se je tudi izdatno obogatil, istotako se je pomnožilo število slik v galeriji, katero je minulo leto posejlo 5839 oseb. Umrli so 4 člani in 2 častna člana. Dohodki akademije znašali so 19.038 gld. Sklenilo se je, da se zgradijo iz kapitala akademije bodočo spomlad dve hiši. V glavnem zboru, ki je bil pred slavnostno sejo, bil je zopet voljen predsednikom g. J. Torbar, I. tajnikom g. Šulek, II. tajnikom g. Valjavec, častnim članom pa prof. dr. Frič v Pragi.

— (Razpisane službe.) V področji politične uprave za Kranjsko razpisano je mesto okr. glavarja z dohodki VII. čin. razreda eventuelno vladnega tajnika z dohodki VIII. čin. razreda. Zabeva se znanje obeh deželnih jezikov. Prošnje do 30. t. m. pri dež. predsedstvu v Ljubljani. — Pri občini Žužemberški je razpisana služba občinskega tajnika z letno plačo 300 gld. Le slovensčine in nemščine popolnoma zmožni prosilci naj vložijo prošnje do konca tega meseca.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!
--

Razne vesti.

* (Kralj Milan) namerava ostati čez zimo v Rumuniji, kakor poročajo srbski listi. Srbski poslanik v Parizu Frauasavić pride baje v kratkem za nekaj dnij v Beligrad. Ta vest je vzbudila nemir v radikalnih krogih skupščine.

* (Doktorica matematike.) V Parizu bila je te dni slovesno promovirana za doktorja matematike mlada Američanka Doroteja Klumpke. Dobila je službo na Pariški zvezdarini.

* (Roparski umor na pošti v Chicagu.) Te dni prišel je v centralni poštni urad v Chicagu v blagajniške prostore za prodajo poštaih znamk na debelo neznan človek, umoril blagajnika in odnesel 7000 dolarjev gotovega denarja.

* (Pomnoženje angleškega brodovja.) Angleška vlada namerava dati zgraditi 6 ali 7 velikih vojniških ladij. Veljale bodo blizu 8 milijonov funtov sterlingov.

* (Anarhisti na Španskem) V Barceloni je policija zopet našla štiri dinamične bombe ter zaprla poslednje dni mnogo anarhistov. Tudi v raznih drugih mestih so dejali mnogo anarhistov pod ključ in zasledili več zanimivih spisov. Predložil se bode načrt zakona, po katerem bode vlada smela anarhiste odgojati na španska posestva v Guinejskem zalivu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. decembra. Konservativna stranka gospodske zbornice posvetovala se je včeraj o novem položaju. Razni govorniki so povdarjali svoje pomisleke napram parlamentarni koaliciji in svojo nezaupnost napram koalicijskemu ministerstvu, večina pa se je izrekla za vladi dobrohotno izjavo. Namestu dosedanjega predsednika kluba, kneza Alfreda Windischgrätzja, volila je stranka grofa Ivana Harracha.

Dunaj 19. decembra. Deželni zbori dolnjeavstrijski, moravski, štajerski in goriški bili danes s primernimi nagovori predsednikov in navdušenimi Slava-klici na cesarja odprti.

Dunaj 19. decembra. V deželnem zboru dolnjeavstrijskem poudarjal je deželni maršal Gudenus, da sme dežela brez skrbi za mir gledati v bodočnost, za kar gre zahvala cesarjevi modrosti.

Belgrad 19. decembra. Finančni minister predložil skupščini državni proračun.

Amiens 19. decembra. Redarji našli sinoči pred policijskim komisarijatom dinamično bombo, malo hipov predno je eksplodirala.

Ugodna prilika.

Ker sva nakupila večjo partijo
jop, širokih plaščev in capes

sva v ugodnem položaju, iste zdatno
izpod lastne cene prodajati. (1257—1)

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice 11.

Do praznikov ostane trgovina ob
delavskih čez opoldne in v nedeljo dne
24. t. m. do 6. ure zvečer odprta.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja poraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (18—17)

Tujci:

18. decembra.

Pri **Mališih**: Žulič iz Zagreba. — Kopetzky iz Beljaka. — Kohn, Gross, Maryni z Danaja. — Neumann iz Gradca.

Pri **Slonu**: Globočnik iz Kranja. — Majdič iz Jarš. — Fullinger iz Trsta. — Hribar iz Celja. — Schwab z Dnaja. — Weiss iz Gradca. — Bettelheim iz V. Kaniže. — Perhac iz Senožet.

Pri **južnem kolodvoru**: Ortolani, Müllich, Jakel iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Osterman iz Maribora. — Rothberger z Beljaka.

Umrlji so v Ljubljani:

16. decembra: Maks Majcen, konduktorjev sin. 14 mes. Študentovske ulice 7.

17. decembra: Franc Marolt, delavčev sin. 3 leta. Črna vas 9. — Gizela baroninja Simbschen, zasebnica. 68 let. Breg 18. — Meta Jelovčan, šivilja. 46 let. Strelške ulice 2. — Ana Močnik, trg. pom. hči. 10 mes. Spitalske ulice 10.

18. decembra: Anton Rozman, tesar. 23 let. Ulice na Grad 12. — Marija Verhovc, gostija. 72 let. Kravja dolina 11.

V deželni bolnici:

15. decembra: Janez Cof, kajzar. 37 let. — Viljem Kneisl, delavec. 33 let.

16. decembra: Ivana Orožen, delavka. 28 let. — Ant. Rosel, delavec. 56 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. dec.	7. zjutraj	744.6 mm.	-1.8° C	brezv.	megla	
	2. popol.	743.3 mm.	-2.0° C	brezv.	megla	0.00 mm
	9. zvečer	743.5 mm.	-0.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura -1.1°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97	"	35	"
Avstrijska zlata renta	118	"	20	"
Avstrijska krona renta 4%	96	"	70	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	45	"
Ogerska krona renta 4%	94	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1008	"	—	"
Kreditne delnice	342	"	—	"
London vista.	124	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	40	"
20 mark	12	"	29	"
20 frankov	9	"	94	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	93	"

Dne 18. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	50	"
Ljubljanske srečke	25	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	274	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	32	"

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Ansee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždano, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—275)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

Umeten mlin

novo opravljen, na južni železnici, v rodovitnem kraju, s konstantno vodno silo, se skupaj s kmetijo in mlinom pod ugodnimi pogoji spretnemu mlinarju odda v zakup. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“, na katero naj se tudi pošljejo referencije pod „strokovnjak št. 2000“. (1251—2)

Mala prodajalnica na prodaj!

V Hotiški fari blizu Litije, je lepa hiša z malo prodajalnicco na prodaj.
Prodajalnica ima police in je urejena tako, da je je moči koj prevzeti, poleg nje so tri lepe sobe, klet, lep hlev in polje, katero ob hišo meji. Vse to odda se za 2000 gld. — Pri prevzetju plačalo se bode 500 gld. nakrat, ostala svota v letnih obrokih. — Več izve se pri lastniku te hiše gosp. Ivanu Wakoniggu, trgovcu v Šmartnem pri Litiji. (1240—2)

Deški zavod

narodno mesto
je na prodaj.

Ponudbe pod „Zukunft“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (1258)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

sta izšla:

Stenski koledar **Skladni koledar**
za l. 1894. za l. 1894.

Cena 25 kr., po pošti 28 kr. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Koledarja se dobivata v „Národní Tiskarni“, pri g. A. Zagorjan-u in pri družih knjigotročih.

Primerna

božična in novoletna darila!

Frid. Hoffmann

urar, Dunajska cesta, Ljubljana.

Priporočam svojo veliko zalogo vsake vrste žepnih ur, zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi ur z nihalom, stenskih in ur z budilnikom samo dobre do najfinejših kakovosti po najnižjih cenah. Specijalitete in novosti v žepnih urah, kakor tudi ure z nihalom, stenske ure in ure z budilom so vedno v zalogi. (1247—2)
Popravki se izvršujejo dobro in solidno.

01

prodajava

90

mufe

pod prvotno ceno pa

čepice za drsalce, kožušne
ovratnike in boa

ker ne bodeva teh predmetov več prodajala. (1256—1)

Gričar & Mejač

kr. navzgor v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.

!Božična darila!

priporočam slav. občinstvu svojo na novo otvoreno in bogato založeno

sladčičarnico.

Dobiva se tudi vsak dan sveži ržen, kakor tudi vsake druge vrste kruh.

Z odličnim spoštovanjem (1203—4)

Jakob Zalaznik

pekovski in sladčičarski mojster

v Ljubljani, na Starem trgu.